

Nr 22.

Ankom till riksdagens kansli den 24 maj 1941 kl. 6.30 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om varuskatt m. m.

I en den 25 april 1941 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 237, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

dels antaga vid propositionen fogade förslag till

- 1) förordning om varuskatt;
- 2) förordning angående skattesatsen för den allmänna omsättningsskatten beträffande vissa varor;
- 3) förordning angående ändrad lydelse av 5 § förordningen den 22 december 1939 (nr 919) om skatt å läskedrycker;
- 4) förordning om ändrad lydelse av 2 § 2 mom. förordningen den 8 juni 1923 (nr 155) angående omsättnings- och utskänkningskatt å spritdrycker;
- 5) förordning angående upphävande av förordningen den 22 december 1939 (nr 905) om industrisockerskatt;
- 6) förordning angående upphävande av förordningen den 22 december 1939 (nr 906) om accis å druv- och stärkelsesocker samt stärkelsesirap;

dels besluta, att den vid tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316) fogade tulltaxan skall från och med dag, som av Kungl. Maj:t bestämmes, i nedan angivna del erhålla följande ändrade lydelse:

144	Mineralvatten och kolsyrade, alkoholfria läskdrycker	100 liter	12:—
-----	--	-----------	------

dels ock besluta, att förordningen den 31 januari 1932 (nr 15) med tillägg till gällande tulltaxa skall från och med dag, som av Kungl. Maj:t bestämmes, i nedan angivna del erhålla ändrad lydelse på sätt av det följande framgår:

Bihang till riksdagens protokoll 1941. 7 saml. Nr 22.

Tulltaxe- nr	Statis- tiskt nr	V a r u s l a g	Tilläggstull för 100 kg kronor
		Flyktiga vegetabiliska oljor, — — — — —	
		— — — — —	
		andra slag, i kärl eller förpackning vägande brutto:	
257	587	— — — — — E	200: —
258	588	— — — — — E	200: —
		<i>Anm. till nr 257—258 (stat. nr 587—588).</i> För flyktiga vegetabiliska oljor, som äro av- sedda uteslutande för tillverkning av puts- medel för läderarbeten eller för skodon, skall tilläggstull icke utgå.	

Beträffande lydelsen av de vid propositionen fogade författningsförslagen hänvisas till utskottets hemställan.

Av statsrådsprotokollet framgår, att jämsides med förarbetena till den vid 1940 års urtima riksdag beslutade allmänna omsättningsskatten inom finansdepartementet upptagits frågan om en skärpt skatt å omsättningen av mera umbärliga eller lyxbetonade varor. Sålunda uppdrogs i mars 1940 åt sekreteraren Ragnar Sundén och advokaten Åke Wiberg att verkställa en utredning i ämnet. Till fullgörande av uppdraget överlämnade utredningsmännen den 30 juni 1940 en *V. P. M. med synpunkter och förslag i fråga om en utvidgad varubeskattning*, vid vilken fogats *dels* förslag till förordning om särskild skatt för vissa inom riket tillverkade varor *dels ock* förslag till förordning om särskild omsättningsskatt å vissa varor. Promemorian har såsom bilaga fogats vid statsrådsprotokollet. Beträffande varuurlvalet för den ifrågasatta beskattningen ävensom utformningen av förstnämnda författningsförslag ha utredningsmännen samrått med byråchefen i generaltullstyrelsen C. E. L. Sandquist. Det av utredningsmännen framlagda förslaget till förordning om särskild omsättningsskatt å vissa varor har utarbetats av landskamreraren A. Wigert i nära anslutning till det av honom och professorn E. Lindahl upprättade, i Kungl. Maj:ts proposition nr 3 till 1940 års urtima riksdag omförmälda förslaget till förordning om allmän omsättningsskatt. Slutligen har aktuarien i generaltullstyrelsen A. Törnell biträtt utredningsmännen med statistiska beräkningar i fråga om skatteintäkter m. m.

Sagda förslag ha under hand granskats av cheferna för ett antal verk och myndigheter samt av andra sakkunniga. Yttranden över promemorian föreligga från överståthållaren, som åberopat en av t. f. underståthållaren K. G. A. Sandström i anledning av nyssnämnda förslag till allmän omsättningsskatt avgiven promemoria, landshövdingarna i Stockholms, Uppsala, Örebro och Västerbottens län, t. f. landshövdingen i Malmöhus län E. Sverne, som åberopat en av t. f. landskamreraren S. Dahlrup upprättad promemoria, ge-

neraldirektören och chefen för statskontoret, kammarrättens president, vilken beträffande förslaget till förordning om särskild omsättningsskatt å vissa varor hänvisat till vad som anförts i ett av honom efter samråd med kammarrättsråden Norrman, Ekenberg och Wikström avgivet underhandsyttrande angående berörda förslag till förordning om allmän omsättningsskatt, generaltulldirektören, t. f. generaldirektören och chefen för riksräkenskapsverket P. S. Runemark, överdirektören och chefen för kontrollstyrelsen samt byråchefen i styrelsen S. G. Almgren ävensom t. f. generaldirektören och chefen för kommerskollegium A. Gjöres. Den sistnämndes yttrande har avgivits efter överläggningar med representanter för Stockholms handelskammare, Kooperativa förbundet, Sveriges grossistförbund, Sveriges köpmannaförbund, Sveriges industriförbund och Sveriges hantverksorganisation. Jämte yttrandet ha överlämnats dels protokollsanteckningar från överläggningarna dels ock en av nämnda näringsorganisationer med undantag av Kooperativa förbundet till kollegium ingiven skrivelse med därvid fogad promemoria jämte bilagor. Nu berörda yttranden avgåvos under juli och augusti 1940.

Ärendet har därefter varit föremål för fortsatt beredning inom finansdepartementet. Under beaktande av de anmärkningar, som i yttrandena framställt mot utredningsmännens förslag, ha därvid upprättats utkast till *dels* förordning om varuskatt, *dels ock* förordning med särskilt stadgande beträffande vissa varor i fråga om skattesatsen för den allmänna omsättningsskatten. Då de nya författningsutkasten i vissa avseenden innefattade tämligen väsentliga förändringar i de ursprungliga förslagen, ha yttranden jämväl över utkasten under hand inhämtats från generaltulldirektören, överdirektören och chefen för kontrollstyrelsen samt t. f. generaldirektören och chefen för kommerskollegium. Dessutom har ordföranden i centrala omsättningsskattenämnden avgivit yttrande över det senare av nu berörda två författningsutkast.

Efter en redogörelse för de principiella synpunkter, utredningsmännen anlagt på frågan om en utvidgad varubeskattning, samt härav föranledda uttalanden i de avgivna yttrandena (propositionen s. 14—18) har *departementschefen* anført följande:

Möjligheten av en fullständigare utbyggnad av varubeskattningen i syfte att såvitt möjligt nyansera denna med hänsyn till konsumenternas skattekraft har inom finansdepartementet varit föremål för omfattande utredningar. Såsom framgår av den lämnade redogörelsen för de yttranden, som avgivits över framlagda förslag till en sådan utbyggnad, har tanken på en komplettering av den allmänna omsättningsskatten med en skärpt beskattning av umbärliga varor vunnit stark anslutning. Trots de vanskligheter, som obestriddligen äro förknippade med en dylik beskattning, framstår det även enligt mitt bedömande såsom en befogad åtgärd, att den avsevärt utvidgade indirekta beskattning, som statsmakterna under trycket av krisläget nödgats införa, erhåller ett komplement av ifrågasatt art.

De verkställda utredningarna ha givit vid handen, att betydande svårigheter på åtskilliga punkter möta vid en utbyggnad av den indirekta beskattningen i angiven riktning. Inhämtade upplysningar rörande läget inom de olika produktionsgrenar, som i detta sammanhang kunde tänkas ifråga-

komma såsom skatteobjekt, ha också visat nödvändigheten av en stark begränsning av det antal varor, för vilka en skärpt beskattning skulle gälla. Under sådana förhållanden kan det ekonomiska resultatet av beskattningen icke bli av större statsfinansiell betydelse.

Den utvidgning av beskattningen, som synes möjlig att genomföra, medför likväl en icke oväsentlig ökning av inkomsten från den indirekta beskattningen. I allt fall blir det ekonomiska resultatet otvivelaktigt av sådan storleksordning, att i vissa yttranden uttalade farhågor för att skatteresultatet icke skulle stå i rimlig proportion till de med beskattningen förenade olägenheterna och kontrollkostnaderna, kunna betecknas såsom ogrundade. Då härtill kommer, att genom den ifrågasatta utvidgningen vinnes en viss anpassning av skattebördan efter konsumenternas bärkraft, finner jag mig böra tillstyrka, att förslag i ämnet i huvudsaklig överensstämmelse med de resultat, till vilka de verkställda utredningarna lett fram, föreläggas riksdagen.

I samband med den nu ifrågasatta utvidgningen av den indirekta beskattningen erbjuda sig möjligheter att lägga om sockerbeskattningen, så att den direkt kommer att drabba den mera lyxbetonade konsumtionen av konfityrer och dylikt, medan däremot vissa nödvändighetsvaror, såsom bröd, befrias från den skattebelastning, som vid nuvarande utformning av sockerbeskattningen föreligger. Såsom av det följande framgår tillstyrker jag en sådan omläggning, vilken synes mig innebära en genom de nya skatteförslagen vunnen fördel av icke oväsentlig betydelse.

I propositionen behandlas här efter frågan om *valet av skattety*p. I enlighet med utredningsmännens förslag har departementschefen förordnat, att den utvidgade varubeskattningen gives formen av en skatt på den färdiga varan att beträffande vissa varuslag uttagas hos tillverkaren och beträffande andra varuslag, som företrädesvis försäljas i specialaffärer, i detaljhandeln. I avslutning härtill har departementschefen uttalat:

Vilken metod som än väljes för den utvidgade varubeskattningen, kommer densamma otvivelaktigt att medföra vissa olägenheter. De på frågan anförda synpunkter, som i det föregående återgivits, synas mig giva vid handen, att utredningsmännens förslag är bäst ägnat att minska dessa. På sätt i det följande skall utvecklas, anser jag emellertid, att de vid utredningsmännens författningsförslag fogade förteckningarna över varor, som skulle drabbas av den utvidgade beskattningen, böra i vissa hänseenden omarbetas. Denna omarbetning torde vara ägnad att icke oväsentligt minska de med beskattningen förenade olägenheterna. I fråga om den hos tillverkaren utgående skatten torde i själva verket den åsyftade förenklingen av varuförteckningen medföra, att den nya tillverkningskatten i huvudsak kommer att sammanfalla med den typ av konsumtionsskatt, som redan utgår för malt- och läskedrycker och som på dessa beskattningsområden fungerat tillfredsställande. Vad åter angår den del av beskattningen, som skulle uttagas i detaljhandeln, torde en sådan påbyggnad på den allmänna omsättningsskatten komma att vålla mindre olägenheter än man tidigare befarat, då den nu införes efter det att detaljhandlarna hunnit bliva förtrogna med beskattningsformen i fråga.

Varuskatten.

Härefter redogöres i propositionen för det utredningsarbete, som lett fram till förslaget om beskattning av vissa varor hos fabrikanten (*varuskatten*). Beträffande härvid uppkommande frågor om *beskattningsområdets avgränsning, beskattningens utformning* och *skattesatsernas storlek* hänvisar utskottet till propositionen s. 22—41 ävensom till det vid propositionen fogade förslaget till *förordning om varuskatt* med därvid fogad varuförteckning. Här torde emellertid böra anmärkas följande.

Då varugruppen choklad och konfityrer upptagits i varuförteckningen har förutsatts, att förordningen den 22 december 1939 (nr 905) om industrisockerskatt samt förordningen samma dag (nr 906) om accis å druv- och stärkelsesocker samt stärkelsesirap skola upphävas samtidigt med varuskattens ikraftträdande.

Skattesatsen för essenser och extrakter, avsedda för beredning av alkoholhaltiga drycker, har avvägts så, att den år 1939 införda särskilda grundavgiften å spritdrycker, avsedda för tillverkning av nämnda essenser, kan borttagas. Avgiften utgår jämlikt stadgande i 2 § 2 mom. förordningen den 8 juni 1923 (nr 155) angående omsättnings- och utskänkningskatt å spritdrycker i den lydelse, stadgandet erhållit genom förordning den 31 oktober 1939, nr 779. Det vid propositionen fogade, under punkt 4) angivna författningsförslaget innefattar, att föreskriften om upptagande av berörda grundavgift uteslutes. Ovan omförmälda hemställan i propositionen, att riksdagen måtte besluta ändrad lydelse i viss del av förordningen den 31 januari 1932 (nr 15) med tillägg till gällande tulltaxa, innebär, att den mot grundavgiften i fråga svarande tilläggstullen å spritdrycksessenser skall upphävas.

I stället för att i varuförteckningen upptaga läskedrycksessenser föreslås, att den enligt förordning den 22 december 1939 (nr 919) utgående skatten å läskedrycker höjes från tio till tolv öre för liter. Motsvarande höjning föreslås beträffande tullen å läskedrycker.

Den skärpta omsättningsskatten.

Jämlikt 3 § förordningen om allmän omsättningsskatt utgår denna skatt med fem procent av den skattepliktiga omsättningen »där ej beträffande vissa varor eller varugrupper annan skattesats finnes särskilt stadgad». Beträffande den skärpta omsättningsskatten innefattar propositionen, att — under hänvisning till en särskild varuförteckning — en procentsats av 20 procent skall fastställas för de i förteckningen upptagna varorna, medan i övrigt föreskrifterna i förordningen om allmän omsättningsskatt skola bli direkt tillämpliga. Vad angår den närmare utformningen av skatteförslaget i nu förevarande del, hänvisar utskottet till propositionen s. 41—47.

Inkomstberäkning.

Vad angår frågan om den inkomst, som skulle tillföras statsverket genom varuskatten och den skärpta omsättningsskatten, uttalas följande i propositionen.

Särskilt i nu rådande läge är det uppenbarligen förenat med betydande svårigheter att verkställa någon mera tillförlitlig beräkning av den inkomst, som skulle tillföras statsverket genom de nu föreslagna beskattningsåtgärderna. Enligt en överslagsvis gjord uppskattning torde emellertid kunna antagas, att varuskatten skulle lämna en årlig inkomst av omkring 25 miljoner kronor. I nämnda belopp ingår varuskatten för choklad och konfityrer med det ojämförligt största beloppet. Härtill kommer den merinkomst av läskedrycksskatten, som hänför sig till den föreslagna höjningen av nämnda skatt från 10 öre till 12 öre för liter, utgörande omkring 1.2 miljon kronor. Den inkomst, som skulle uppstå genom höjningen av skattesatsen för den allmänna omsättningsskatten beträffande vissa varor, har uppskattats till omkring 19 miljoner kronor. Sammanlagt skulle alltså genom de nu föreslagna beskattningsåtgärderna erhållas en inkomst för statsverket av $(25.0 + 1.2 + 19.0 =)$ 45.2 miljoner kronor för år. Från detta belopp bör emellertid avdragas inkomsten av industrisockerskatten och glykosaccisen, för närvarande beräknad till sammanlagt 20 miljoner kronor.

I propositionen behandlas slutligen vissa detaljfrågor rörande varuskatten. Beträffande dessa spørsmål hänvisar utskottet till propositionen s. 47—52.

Utskottets yttrande.

Redan då den allmänna omsättningsskatten beslutades vid 1940 års urtima riksdag förutsattes, att en utbyggnad av denna skatt med en strängare beskattning av mera umbärliga eller lyxbetonade varor skulle tagas i övervägande. I överensstämmelse med den uppfattning, som kommit till uttryck såväl i åtskilliga remissyttranden som från departementschefens sida, anser utskottet det starkaste motivet för bifall till det nu framlagda förslaget vara, att man genom de ifrågasatta beskattningsåtgärderna erhåller ett ur social synpunkt önskvärt komplement till den allmänna omsättningsskatten, vilken av rent statsfinansiella skäl beslutats trots att denna skatt även drabbar konsumtionen av oundärliga förnödenheter. Självfallet är det i rådande läge även av betydelse, att ett tillskott erhålles till inkomsten av den indirekta beskattningen, om också detta tillskott icke kan beräknas bli av sådan storleksordning, att de fiskaliska synpunkterna på frågan kunna tillerkännas avgörande betydelse.

Mot förslaget att den utvidgade varubeskattningen uppdelas på två olika skatteformer, nämligen dels en hos tillverkaren utgående skatt beträffande vissa varor och dels en skärpt omsättningsskatt beträffande vissa andra varor, som företrädesvis försäljas i specialaffärer, har utskottet intet att erinra. Icke heller föranleder beskattningens tekniska utformning eller de föreslagna skattesatserna någon anmärkning från utskottets sida.

Beträffande beskattningsområdets avgränsning finner utskottet allenast på en punkt anledning att förorda avvikelse från det i propositionen framlagda förslaget, nämligen i fråga om *radiomottagningsapparater*, som föreslagits bli upptagna i förteckningen över de varor, för vilka skärpt omsättningsskatt skulle utgå. Såsom i ett av de avgivna yttrandena uttalats, synes vikten av att radiomeddelanden må kunna nå största möjliga antal medborgare i nuvarande tidsläge så stor, att en konsumtionsbegränsning av radioapparater knappast lärer kunna anses önskvärd. Därtill kommer, att en skärpt beskattning av radioapparaterna skulle drabba dem, som av ekonomiska eller andra skäl icke förrän efter skattens ikraftträdande kunnat anskaffa någon apparat. Då en gränsdragning mellan skattefria och skattebelagda apparater efter värdet icke synes vara praktiskt genomförbar, har utskottet stannat vid att förorda, att detta varuslag — med undantag för radiogrammofoner — får utgå ur förteckningen över skattebelagda varor, oaktat denna åtgärd medför en icke oväsentlig minskning av den sammanlagda skatteinkomsten.

Utöver vad nu omnämnts har utskottet ansett sig böra förorda vissa jämkningar, delvis av redaktionell natur, i de vid propositionen fogade författningsförslagen. Beträffande dessa ändringar torde här böra nämnas följande.

I anmärkningen till den varugrupp ur stat. nr 593, som upptagits i den vid förslaget till förordning om varuskatt fogade förteckningen, har bland annat stadgats, att skatt icke skall utgå för vara, som å apotek beredes för försäljning enligt recept av läkare, veterinär eller tandläkare. Enligt vad utskottet inhämtat, torde behov förefinnas av en sådan anmärkning jämväl beträffande andra rubriker i varuförteckningen, företrädesvis i fråga om rubriken, innefattande konfityrer. Berörda undantag synes därför böra upptagas såsom ett generellt stadgande i själva förordningen, lämpligen såsom ett andra stycke i 1 §.

Utskottet har vidare inhämtat, att å apotek förekommer framställning av citronsyretabletter, vilken vara tillhör i bilaga III till apoteksvarustadgan upptagna s. k. frigivna läkemedel. Utskottet finner jämväl detta varuslag böra undantagas från varuskatten.

Enligt utskottets uppfattning synes den utvidgade beskattningen kunna vinna tillämpning från och med den 26 maj 1941.

I propositionen (s. 50—52) har berörts frågan, huruvida särskilt övergångsstadgande vore påkallat till undvikande av dubbelbeskattning av de vid varuskattens ikraftträdande hos fabrikanterna befintliga lagren av choklad och konfityrer, vari redan beskattad råvara (socker och glykos) ingår. Något sådant stadgande har emellertid icke upptagits i Kungl. Maj:ts förslag till förordning om varuskatt. Utskottet finner för sin del skäl tala för, att viss gottgörelse beredes tillverkarna av nyssnämnda varuslag för den av dem erlagda industrisockerskatten, och förordar en övergångsbestämmelse av innehåll, att skatten å choklad och konfityrer under tiden till den 1

juli 1941 skall utgå med allenast trettio procent av beskattningsvärdet. Utskottet förutsätter härvid, att tillverkarna från tiden för varuskattens ikraftträdande skola äga fastställa utförsäljningspriset som om oavkortad skattesats, fyrtio procent, vore gällande.

I detta sammanhang vill utskottet uttala sin förväntan, att den prissänkning å bröd och andra bagerivaror, som industrisockerskattens bortfallande bör föranleda, kommer att genomföras.

Utskottet har funnit skäl tillfoga en övergångsbestämmelse till förordningen om varuskatt av innehåll, att den i 3 § 1 mom. stadgade minimiskatten icke skall utgå för den del av maj månad, varunder varuskatten enligt utskottets förslag skulle utgå.

Utskottet har slutligen funnit anledning uppmärksamma frågan om uppbördens av omsättningsskatten efter den nu förordade differentieringen av skattesatsen beträffande vissa varor. Bland annat med hänsyn till att endast en mindre del av detaljhandeln kommer att beröras av skattedifferentieringen utgår utskottet från, att det jämlikt Kungl. Maj:ts cirkulär den 31 januari 1941 (nr 51) fastställda formuläret till uppgift, som avses i 7 § förordningen om allmän omsättningsskatt, bibehålles oförändrat. I de fall, då i omsättningen jämväl ingå varor, för vilka skärpt omsättningsskatt skall utgå, torde uppgift om hela omsättningen böra lämnas å blankett enligt det nu gällande formuläret samt uppgift rörande omsättningen av hårdare beskattade varor lämnas å särskild blankett, enligt vilken senare uppgift en ytterligare skatt av femton procent påföres den skattskyldige. Det i 4 § 2 mom. förordningen om allmän omsättningsskatt givna stadgandet om avdragsrätt bör därvid uppenbarligen tillämpas på så sätt, att avdragsrätten beträffande hårdare beskattade varor hänför sig till inköp av varor, för vilka skärpt omsättningsskatt inberäknats i det utgivna vederlaget.

Utskottets hemställan.

Under åberopande av vad ovan anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med förklarande att Kungl. Maj:ts proposition nr 237 icke kunnat av riksdagen oförändrad bifallas,

A) antaga följande, såsom *utskottets förslag* betecknade:

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

1) Förslag

till

förordning om varuskatt.

Härigenom förordnas som följer:

Skattskyldighetens omfattning.

1 §.

För vara, som är upptagen i en vid denna förordning fogad förteckning, skall, där den tillverkas yrkesmässigt inom riket för avsalu eller för vidare bearbetning eller ock införes till riket, enligt vad nedan sägs till staten erläggas särskild skatt (*varuskatt*).

Skatt utgår icke för vara, som å apotek beredes för försäljning enligt recept av läkare, veterinär eller tandläkare.

2 §.

Skatten skall för vara, som tillverkas inom riket, erläggas av tillverkaren och för vara, som införes till riket, av den för vars räkning införseln äger rum.

3 §.

1. Skatten utgår med det procenttal av varans beskattningsvärde, som angives i förteckningen; dock skall den, som inom riket tillverkar skattepliktig vara, erlägga varuskatt med lägst femtio kronor för varje månad, varunder han enligt vad nedan sägs ägt bedriva rörelsen.

2. Beskattningsvärdet för vara, som tillverkats inom riket, är lika med det pris, tillverkaren i allmänhet betingar sig för varan vid försäljning till detaljhandlare eller, i fall där försäljning till detaljhandlare icke bedrivs, det pris, tillverkaren kan antagas hava betingat sig, därest sådan försäljning skett. I intetdera fallet skall varuskatten inberäknas i priset.

Det ankommer på kontrollstyrelsen att meddela närmare anvisningar rörande tillämpningen av det i första stycket givna stadgandet.

3. Beskattningsvärdet för vara, som införes till riket, är lika med varans värde, beräknat enligt 4 § tulltaxeförordningen, med tillägg av den å varan belöpande tullen.

Bestämmelser avseende tillverkning inom riket.

4 §.

1. Tillverkning, som i 1 § avses, skall stå under statens kontroll.

Kontrollen utövas av kontrollstyrelsen med biträde av särskilda kontrolltjänstemän.

2. Kontrolltjänsteman äger påfordra att när som helst erhålla tillträde till samtliga för tillverkarens rörelse använda lokaler.

3. Tillverkare skall för kontrollen utan ersättning tillhandahålla erforderliga prov å varan samt i förekommande fall beskrivning över densamma ävensom ställa för kontrollen hos tillverkaren nödiga hjälpmedel till förfogande och lämna behöflig handräckning.

4. Tillverkare är pliktig att ordna sin bokföring på sådant sätt, att den möjliggör kontroll över värdet av försäld eller för vidare bearbetning uttagen vara, samt att vid anfordran tillhandahålla kontrollstyrelsen eller kontrolltjänsteman sina handelsböcker med tillhörande handlingar.

5. Tillverkare skall ställa sig till efterrättelse de särskilda föreskrifter, som kontrollstyrelsen för erhållande av en betryggande kontroll över skattens behöriga utgörande meddelar, ävensom de anvisningar, som kontrolltjänsteman i enlighet med kontrollstyrelsens föreskrifter kan komma att lämna.

6. Återförsäljare av skattepliktig vara är skyldig att på anfordran lämna sådana upplysningar om sin rörelse, som kontrollstyrelsen eller kontrolltjänsteman finner erforderliga för skattekontrollen. Sådan uppgiftsskyldighet åligger ock den, som idkar handel med vara, vilken användes för framställning av skattepliktig vara.

5 §.

1. Den som ämnar bedriva tillverkning, som i 1 § avses, skall därom göra skriftlig anmälan till kontrollstyrelsen minst fjorton dagar före tillverkningens påbörjande med angivande av företagets namn och belägenhet, tillverkarens fullständiga namn och postadress, det eller de varuslag, tillverkningen är avsedd att omfatta, samt dagen för dess påbörjande.

Inträder ändring i förhållande, varom uppgift lämnats i anmälan, skall tillverkaren inom åtta dagar underrätta kontrollstyrelsen därom.

2. Önskar tillverkare göra avbrott i rörelsen, skall han i förväg göra

4 §.

1. Tillverkning, som i 1 § första stycket avses, skall stå under statens kontroll.

5 §.

1. Den som ämnar bedriva tillverkning, som i 1 § första stycket avses, skall därom göra skriftlig anmälan till kontrollstyrelsen minst fjorton dagar före tillverkningens påbörjande med angivande av företagets namn och belägenhet, tillverkarens fullständiga namn och postadress, det eller de varuslag, tillverkningen är avsedd att omfatta, samt dagen för dess påbörjande.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

skriftlig anmälan därom till kontrollstyrelsen med uppgift om den tid, avbrottet avser. Under sagda tid må rörelsen icke bedrivas.

Ämnar tillverkare helt nedlägga rörelsen, skall han minst åtta dagar dessförrinnan till kontrollstyrelsen göra anmälan därom med uppgift om dagen, då nedläggandet kommer att ske.

6 §.

Den som bedriver tillverkning, som i 1 § avses, skall inom en månad efter varje kalenderkvartals utgång eller, där kontrollstyrelsen finner skäl meddela sådan föreskrift, inom fjorton dagar efter varje kalendermånads utgång till kontrollstyrelsen insända en på tro och heder avgiven deklARATION angående beskattningsvärdet av de varor, som under den tid deklARATIONEN avser av honom eller för hans räkning levererats till köpare eller tagits i anspråk för vidare bearbetning. Härvid må avdrag göras för värdet av varor, som

- a) använts vid den tillverkning deklARATIONEN avser och som visas hava tidigare blivit påförda varuskatt;
- b) återtagits av tillverkaren;
- c) enligt bevis av tullmyndighet utförts ur riket eller till svensk frihamn.

På särskild prövning av kontrollstyrelsen ankommer, huruvida och i vad mån avdrag jämväl må göras för beskattningsvärdet av varor, vilkas försäljning förorsakat tillverkaren förlust på grund av bristande betalning från köparen.

Deklaration skall vara till riktigheten styrkt av två trovärdiga personer.

7 §.

1. Tillverkare skall samtidigt med deklARATIONENS avlämnande erlägga enligt deklARATIONEN upplupen skatt genom insättning å kontrollstyrelsens postgirokonto.

2. Erlägges icke skatten inom föreskriven tid, må kontrollstyrelsen meddela tillverkaren förbud tills vidare, till dess skatten guldits, att förfoga över skattepliktig vara.

För uttagande av förfallet skattebelopp må på framställning av kontrollstyrelsen utmätning omedelbart verkställas.

6 §.

Den som bedriver tillverkning, som i 1 § första stycket avses, skall inom en månad efter varje kalenderkvartals utgång eller, där kontrollstyrelsen finner skäl meddela sådan föreskrift, inom fjorton dagar efter varje kalendermånads utgång till kontrollstyrelsen insända en på tro och heder avgiven deklARATION angående beskattningsvärdet av de varor, som under den tid deklARATIONEN avser av honom eller för hans räkning levererats till köpare eller tagits i anspråk för vidare bearbetning. Härvid må avdrag göras för värdet av varor, som

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

3. Tillverkare är skyldig att, då kontrollstyrelsen det påfordrar, hos styrelsen ställa säkerhet för skattens behöriga erläggande till belopp, som styrelsen finner erforderligt.

Ställes ej vid anfordran sådan säkerhet, skall vad i 2 mom. första stycket sägs äga motsvarande tillämpning.

Bestämmelser avseende införsel till riket.

8 §.

För skattepliktig vara, som införes till riket, skall skatten erläggas till tullverket samtidigt med tullen. Vad i fråga om tull finnes stadgat rörande betalningsansånd, ställande av säkerhet samt påföljd för fördröjd eller utebliven betalning skall äga motsvarande tillämpning beträffande skatten.

För vara, som införts till riket men sedermera utförts ur riket eller till svensk frihamn, må åtnjutas restitution av skatt i den ordning och omfattning, Kungl. Maj:t bestämmer.

Skatt utgår icke för vara, som införes under sådana omständigheter, att tullfrihet för densamma åtnjutes. Dock föreligger skattskyldighet vid återinförsel av vara, för vilken skatt icke erlagts eller för vilken erlagd skatt restituerats.

Ansvarsbestämmelser m. m.

9 §.

Den som utan föreskriven anmälan bedriver tillverkning, som i 1 § avses, eller efter sådan anmälan, som i 5 § 2 mom. sägs, fortsätter rörelsen eller i strid mot förbud, varom i 7 § 2 mom. sägs, förfogar över vara, straffes med dagsböter, ej under tjugugu, och skall, därest å varan belöpande skatt icke erlagts, tillika förpliktas utgiva skatten.

Underlåter någon i andra fall än nu sagts att fullgöra vad honom åligger enligt denna förordning eller med stöd av densamma meddelade föreskrifter, straffes med böter, högst trehundra kronor.

9 §.

Den som utan föreskriven anmälan bedriver tillverkning, som i 1 § första stycket avses, eller efter sådan anmälan, som i 5 § 2 mom. sägs, fortsätter rörelsen eller i strid mot förbud, varom i 7 § 2 mom. sägs, förfogar över vara, straffes med dagsböter, ej under tjugugu, och skall, därest å varan belöpande skatt icke erlagts, tillika förpliktas utgiva skatten.

10 §.

Kontrollstyrelsen må vid vite förelägga tillverkare att fullgöra vad honom åligger enligt denna förordning eller med stöd av densamma meddelade föreskrifter.

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)***11 §.**

Har tillverkare uppsåtligen i deklaration lämnat oriktig uppgift och har därav föranletts, att skatt icke utgått eller att skatt utgått med mindre belopp än som bort utgå, böte högst fem gånger det belopp, som undandragits statsverket. Vid synnerligen försvårande omständigheter må till fängelse i högst sex månader dömas.

Har tillverkare genom grov vårdslöshet gjort sig skyldig till förfarande, som i första stycket avses, vare straffet böter, högst två gånger det belopp, som undandragits statsverket.

Den som dömes till straff enligt denna paragraf skall jämväl förpliktas utgiva den skatt, som genom det oriktiga förfarandet undandragits.

12 §.

Den som har eller haft att taga befattning med kontroll enligt denna förordning må ej i vidare mån än hans tjänsteutövning fordrar yppa affärsförhållande, varom han därvid erhållit kännedom. Tjänsteman, som häremot bryter, vare underkastad ansvar såsom för tjänstefel. Gör annan än tjänsteman sig skyldig till förseelse, som nu sagts, straffes med dagsböter.

13 §.

Polismyndighet åligger att tillhandagå kontrollstyrelsen eller kontrolltjänsteman med begärd upplysning om person eller företag, som kan antagas bedriva i denna förordning avsedd tillverkning.

14 §.

Av tillverkare begången förseelse mot denna förordning åtalas vid allmän underrätt i den ort, där tillverkarens rörelse bedrivs.

15 §.

Förseelse, som avses i 9 § andra stycket, må av allmän åklagare åtalas allenast efter angivelse av kontrollstyrelsen.

Böter och viten, som utdömas enligt denna förordning, tillfalla kronan.

16 §.

Kungl. Maj:t äger utfärda för tillämpningen av denna förordning erforderliga föreskrifter.

Övergångsbestämmelser.

Denna förordning träder i kraft d Denna förordning träder i kraft dag, som av Kungl. Maj:t bestämmes. den 26 maj 1941.

Härvid skall iakttagas:

1. Där i förordningen avsedd tillverkning bedrivs vid tiden för förordningens ikraftträdande, skall i 5 § 1 mom. föreskriven anmälningsskyldighet fullgöras inom åtta dagar efter ikraftträdandet.

2. Visar skattskyldig, att vara, för vilken varuskatt skall utgå, försålts till pris, som avtalats före förordningens ikraftträdande, och är den skattskyldige icke på grund av särskilt förbehåll eller eljest berättigad att hos köparen uttaga den för varan utgående skatten, äger Kungl. Maj:t bestämma, att skatten skall erläggas av köparen, eller, då skäl därtill äro, utan sådant åläggande för köparen medgiva befrielse från eller återbäring av skatten; dock att ansökan härom skall till Kungl. Maj:t ingivas inom en månad efter förordningens ikraftträdande.

3. För de varor, som i den vid förordningen fogade förteckningen upptagits ur statistiska numren 298—302, skall skatten under tiden till den 1 juli 1941 utgå med allenast trettio procent av beskattningsvärdet.

4. Vad i 3 § 1 mom. stadgas angående skyldighet att erlægga varuskatt med lägst femtio kronor, skall icke äga tillämpning med avseende å tiden före den 1 juni 1941.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

Förteckning

över

varor, för vilka varuskatt skall erläggas,
i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning hänförliga
till nedanstående statistiska nummer

Statistiskt nr	V a r u s l a g	Skattesats, procent av beskattnings- värdet
ur 298—302	<p>Choklad med tillsats av socker; konfityrer, såsom karameller, konfekt, dragéer, kola, marsipan, marmelad i bitar, glacerade eller kanderade frukter och bär, tuggummi, glass, kax med överdrag eller mellanlägg av socker, choklad, frukt-gelé e. dyl., lakrits med tillsats av socker eller i form av båtar, remmar e. dyl., pastiljer och tabletter samt med socker försatta gelé- och le-monadpulver</p>	40
	<p><i>Anm. 1.</i> Vid tillämpning av förordningen om varuskatt skola följande varor icke anses såsom konfityrer, nämligen tårter, bakelser, maränger, tebröd och andra liknande bakverk samt färdigställda efterrätter, <i>vari glass ingår.</i></p>	
	<p><i>Anm. 2.</i> För sådan marsipan, mandelmassa eller liknande massa, som av tillverkaren användes för framställning av icke skattepliktig vara, skall skatt ej utgå.</p>	
ur 582: 2, 604	Putsmedel för läderarbeten eller för skodon, oavsett materialet	20
ur 587—588	Essenser och extrakter, avsedda för beredning av alkoholhaltiga drycker	75
591	Tandpulver och tandpasta	20
ur 592	Puder, med undantag av ströpuder, samt smink, läppstift härunder inbegripna	75
ur 593	<p>Lukt- eller toalett-vatten, munvatten, parfymersamt badsalt och andra dylika preparat ävensom pomada, hårvatten, hårolja, ögonhårskräm, ögonbrynsstift, nagellack samt andra liknande preparat för hårets eller naglarnas vård</p>	20
	<p><i>Anm. För vara, som å apotek beredes för försäljning enligt recept av läkare, veterinär eller tandläkare, utgår icke skatt. Ej heller utgår skatt för preparatet sprit, glycerin och rosenvatten.</i></p>	

(Utskottets förslag.)

Förteckning

över

varor, för vilka varuskatt skall erläggas,

i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning hänförliga till nedanstående statistiska nummer

Statistiskt nr	V a r u s l a g	Skattesats, procent av beskattningsvärdet
ur 298—302	<p>Choklad med tillsats av socker; konfityrer, såsom karameller, konfekt, dragéer, kola, marsipan, marmelad i bitar, glacerade eller kanderade frukter och bär, tuggummi, glass, kax med överdrag eller mellanlägg av socker, choklad, frukt-gelé e. dyl., lakrits med tillsats av socker eller i form av båtar, <i>figurer</i>, remmar e. dyl., pastiljer och tabletter, <i>med undantag av citronsyretabletter</i>, samt med socker försatta gelé- och lemonadpulver</p> <p><i>Anm. 1.</i> Vid tillämpning av förordningen om varuskatt skola följande varor icke anses såsom konfityrer, nämligen fårtor, bakelser, maränger, tebröd och andra liknande bakverk samt färdigställda, <i>för hushåll, restauranger eller matserveringar avsedda efter rätter, helt eller delvis bestående av glass.</i></p> <p><i>Anm. 2.</i> För sådan marsipan, mandelmassa eller liknande massa, som av tillverkaren användes för framställning av icke skattepliktig vara, skall skatt ej utgå.</p>	40
ur 582: 2, 604	Putsmedel för läderarbeten eller för skodon, oavsett materialet	20
ur 587—588	Essenser och extrakter, avsedda för beredning av alkoholhaltiga drycker	75
591	Tandpulver och tandpasta	20
ur 592	Puder, med undantag av ströpuder, samt smink, läppstift härunder inbegripna	75
ur 593	Lukt- eller toalettvatten, <i>med undantag av preparatet sprit, glycerin och rosenvatten, samt munvattnen, parfymen, badsalt och andra dylika preparat ävensom pomada, hårvatten, hårolja, ögonhårskräm, ögonbrynsstift, nagellack samt andra liknande preparat för hårets eller naglarnas vård</i>	20

(Kungl. Maj:ts förslag.)

2) Förslag

till

**förordning angående skattesatsen för den allmänna omsättnings-
skatten beträffande vissa varor.**

Härigenom förordnas, att allmän omsättningsskatt enligt förordningen den 13 december 1940, nr 1000, såvitt angår vara, som är upptagen i en vid denna förordning fogad förteckning, skall utgå med det procenttal av den skattepliktiga omsättningen, som anges i förteckningen.

Denna förordning träder i kraft *å dag, som av Kungl. Maj:t bestämmes.*

Förordningen äger icke tillämpning i fråga om försäljning, arbetsprestation eller uthyrning, varom före förordningens ikraftträdande slutits avtal, vari vederlaget blivit till beloppet fastställt.

Förteckning

över

**varor, för vilka allmän omsättningsskatt skall utgå med högre
skattesats än fem procent,**

i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning upptagna under
nedanstående statistiska nummer

Statistiskt nr	V a r u s l a g	Skattesats, procent av den skatte- pliktiga om- sättningen
678—681	Pälsverk, beredda, lösa	20
682—684	Arbeten av pälsverk: beredda, hopsydd skinn samt delvis bearbetade persedlar, foder, tillskurna besättningar, bräm och mattor med eller utan sömnadsarbete här- under inbegripna	20
685: 1—691	fullfärdiga persedlar, ej särskilt nämnda, med pälsverk till övertyg eller foder	20
999, 1000	Mattor, ej särskilt nämnda, även försedda med söm- nadsarbete eller fransar: innehållande <i>silke</i>	20
1001— 1002: 2	helt eller delvis av <i>ull</i> eller <i>andra djurhår</i> , utan inblandning av <i>silke</i> , knutna	20

(Utskottets förslag.)

2) Förslag

till

**förordning angående skattesatsen för den allmänna omsättnings-
skatten beträffande vissa varor.**

Härigenom förordnas, att allmän omsättningsskatt enligt förordningen den 13 december 1940, nr 1000, såvitt angår vara, som är upptagen i en vid denna förordning fogad förteckning, skall utgå med det procenttal av den skattepliktiga omsättningen, som anges i förteckningen.

Denna förordning träder i kraft *den 26 maj 1941*.

Förordningen äger icke tillämpning i fråga om försäljning, arbetsprestation eller uthyrning, varom före förordningens ikraftträdande slutits avtal, vari vederlaget blivit till beloppet fastställt.

Förteckning

över

**varor, för vilka allmän omsättningsskatt skall utgå med högre
skattesats än fem procent,**

i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning upptagna under
nedanstående statistiska nummer

Statistiskt nr	V a r u s l a g	Skattesats, procent av den skatte- pliktiga om- sättningen
678—681	Pälsverk, beredda, lösa	20
682—684	Arbeten av pälsverk: beredda, hopsyddas skinn samt delvis bearbetade persedlar, foder, tillskurna besättningar, bräm och mattor med eller utan sömnadsarbete här- under inbegripna	20
685: 1—691	fullfärdiga persedlar, ej särskilt nämnda, med pälsverk till övertyg eller foder	20
999, 1000	Mattor, ej särskilt nämnda, även försedda med söm- nadsarbete eller fransar: innehållande <i>silke</i>	20
1001— 1002: 2	helt eller delvis av <i>ull</i> eller <i>andra djurhår</i> , utan inblandning av <i>silke</i> , <i>knutna</i>	20

(Kungl. Maj:ts förslag.)

Statistiskt nr	V a r u s l a g	Skattesats, procent av den skattepliktiga omsättningen
ur 1185: 1 o. 2	Skodon: av lackerade eller bronserade skinn samt av guld-, silver-, mocka-, ödle-, orm- eller fiskskinn ..	20
1186	av spånadsvara, innehållande silke eller finare metalltråd	20
1323—1325	Arbeten av guld, silver eller platina, även med infattade pärlor eller stenar, ej utgörande artiklar, avsedda för tekniskt bruk, eller plåt, rör och tråd	20
1326: 2	Pärlor och koraller, äkta, oinfattade samt ädelstenar, oinfattade, även konstgjorda, andra än industridiamanter	20
ur 1885: 2	<i>Radiomottagningsapparater</i>	20
1951	<i>Anm. I värdet av radiomottagningsapparat inräknas värdet å en uppsättning av för apparaten erforderliga elektronrör.</i>	
ur 1954	Kikare	20
ur 1954	Fotografikameror, vägande högst 3 kg per stycke ..	20
1971	Fickur med boett av guld eller platina	20
1977	Urboetter av guld eller platina	20
ur 1992: 1, 1992: 2	Grammofoner och färdiga grammofonskivor	20
ur 2049— 2051, ur 2053	Väskor och necessärer, med eller utan inredning eller tillbehör, samt portföljer, plånböcker och portmonnäer, av läder eller skinn eller av spånadsvara, innehållande silke eller finare metalltråd	20
ur 2054	Koffertar, kappsäckar, hattfodral och dylika resefakter, med eller utan inredning, av läder eller skinn	20

(Utskottets förslag.)

Statistiskt nr	V a r u s l a g	Skattesats, procent av den skatte- pliktiga om- sättningen
ur 1185: 1 o. 2	Skodon: av lackerade eller bronserade skinn samt av guld-, silver-, mocka-, ödle-, orm- eller fiskskinn	20
1186	av spånadsvara, innehållande silke eller finare metalltråd	20
1323—1325	Arbeten av guld, silver eller platina, även med in- fattade pärlor eller stenar, ej utgörande artiklar, avsedda för tekniskt bruk, eller plåt, rör och tråd	20
1326: 2	Pärlor och koraller, äkta, oinfattade samt ädelste- nar, oinfattade, även konstgjorda, andra än industridiamanter	20
ur 1885: 2	<i>Radiogramfoner</i>	20
1951	Kikare	20
ur 1954	Fotografikameror, vägande högst 3 kg per stycke..	20
1971	Fickur med boett av guld eller platina	20
1977	Urboetter av guld eller platina	20
ur 1992: 1, 1992: 2	Grammofoner och färdiga grammofonskivor	20
ur 2049— 2051, ur 2053	Väskor och necessärer, med eller utan inredning eller tillbehör, samt portföljer, plånböcker och portmonnäer, av läder eller skinn eller av spå- nadsvara, innehållande silke eller finare metall- tråd	20
ur 2054	Koffertar, kappsäckar, hattfodral och dylika resef- fekter, med eller utan inredning, av läder eller skinn	20

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

3) Förslag

till

förordning angående ändrad lydelse av 5 § förordningen den 22 december 1939 (nr 919) om skatt å läskedrycker.

Härigenom förordnas, att 5 § förordningen den 22 december 1939 om skatt å läskedrycker skall erhålla följande ändrade lydelse:

5 §.

Skatten utgår med tolv öre för liter; dock skall envar tillverkare erlægga skatt med lägst femtio kronor för varje månad, varunder han ägt bedriva rörelsen.

Denna förordning träder i kraft å Denna förordning träder i kraft dag, som av Kungl. Maj:t bestämmes. den 26 maj 1941.

4) Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 2 § 2 mom. förordningen den 8 juni 1923 (nr 155) angående omsättnings- och utskänkningsskatt å spritdrycker¹.

Härigenom förordnas, att 2 § 2 mom. förordningen den 8 juni 1923 angående omsättnings- och utskänkningsskatt å spritdrycker skall erhålla följande ändrade lydelse:

2 §.

2 mom. För spritdrycker, som jämlikt av Kungl. Maj:t med stöd av 1 kap. 4 § 3 mom. eller 2 kap. 10 § 5 mom. förordningen den 18 juni 1937 angående försäljning av rusdrycker meddelade bestämmelser hos partihandelsbolaget inköpas eller till riket införs, skall omsättningsskatt upptagas med en grundavgift av 1 krona 40 öre för liter räknat.

Denna förordning träder i kraft å Denna förordning träder i kraft dag, som av Kungl. Maj:t bestämmes. den 26 maj 1941.

¹ Senaste lydelse se SFS 1939:779.

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

5) Förslag

till

förordning angående upphävande av förordningen den 22 december 1939 (nr 905) om industrisockerskatt.

Härigenom förordnas, att förordningen den 22 december 1939 om industrisockerskatt *från och med dag, som av Kungl. Maj:t bestämmes, skall upphöra att gälla*; dock skall förordningen *alltjämt* äga tillämpning beträffande förhållanden, som hänföra sig till tiden *före sistnämnda dag*.

Härigenom förordnas, att förordningen den 22 december 1939 om industrisockerskatt *skall upphöra att gälla från och med den 26 maj 1941*; dock skall förordningen *även efter nämnda tidpunkt* äga tillämpning beträffande förhållanden, som hänföra sig till tiden *dessförinnan*.

6) Förslag

till

förordning angående upphävande av förordningen den 22 december 1939 (nr 906) om accis å druv- och stärkelsesocker samt stärkelsesirap.

Härigenom förordnas, att förordningen den 22 december 1939 om accis å druv- och stärkelsesocker samt stärkelsesirap *från och med dag, som av Kungl. Maj:t bestämmes, skall upphöra att gälla*; dock skall förordningen *alltjämt* äga tillämpning beträffande förhållanden, som hänföra sig till tiden *före sistnämnda dag*.

Härigenom förordnas, att förordningen den 22 december 1939 om accis å druv- och stärkelsesocker samt stärkelsesirap *skall upphöra att gälla från och med den 26 maj 1941*; dock skall förordningen *även efter nämnda tidpunkt* äga tillämpning beträffande förhållanden, som hänföra sig till tiden *dessförinnan*.

Reservationer:

1) av herrar *Ekman, Velandar, Axel Ivar Anderson* och *Hagberg* i Malmö, som inom utskottet yrkat, att utskottet måtte tillstyrka bifall till Kungl. Maj:ts proposition nr 237 oförändrad.

2) av herrar *Sandström* och *Lundell*, som ansett, att i den vid utskottets förslag fogade förteckning över varor, för vilka varuskatt skall erläggas, icke bort medtagas följande varuslag:

Statistiskt nr	V a r u s l a g	Skattesats, procent av beskattnings- värdet
591	Tandpulver och tandpasta	20

3) av herr *Björklund*.